

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11

Utgitt 5 mars

1932

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

25 febr.

I samhøve med lov av 26 februar 1926 um motorvogner § 19, andre leden, vert hermed fastsett:

Det med kongeleg resolusjon av 25 juli 1913 fastsette forbod mot motorvognkøyring på hovudvegen over Utvikfjellet, Sogn og Fjordane fylke, jfr. skriv frå Arbeidsdepartementet dagsett 11 juni 1928, vert hermed teke burt.

Denne fyresegni tek til å gjelda straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

27 febr.

I henhold til § 144 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre det av Porsgrunns bystyre i møter 27 oktober 1931 og 16 februar 1932 vedtatte regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn, dog med en omredaksjon av regulativets § 2.

Samtidig opheves det ved Regjeringens resolusjon av 10 desember 1913 approberte regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn.

Det stadfestede nye regulativ er sålydende:

I. Anmeldelser.

§ 1.

- a. Ved enhver lovbefalt anmeldelse av en nybygning skal betales en takst av:

Kr. 5,00 for bebygget areal til og med 100 m.²,

» 10,00 for bebygget areal over 100 m.².

I de nevnte arealer inngår uthus.

Gebyrene skal inngå i bykassen.

- b. Anmeldes flere bygninger som er like og står i rekke, samtidig, betales for det ene full takst, for de øvrige halv.

- c. Ved anmeldelse av nye uthuser, skur, provisoriske bygninger og lignende betales en takst av kr. 5,00 for hver anmeldelse.

- d. Ved enhver annen lovbefalt anmeldelse betales en takst av kr. 2,00.

27 febr. e. For tilleggsanmeldelser som er innkommet før ferdigattest er utstedt betales kr. 2,00.

§ 2. For jernbetongarbeider og jernkonstruksjoner betales $\frac{1}{4}$ % av hvad bygningsrådet antar arbeidet vil koste.

§ 3. De i §§ 1 og 2 nevnte takster erlegges ved anmeldelsens innlevering mot utstedelse av et anmeldelsesbevis med påtegnet kvittering for beløpet.

II. Byggetilsyn.

Tilsyn ved nybygg.

§ 4.

a. For det i bygningsloven foreskrevne tilsyn med et byggearbeide, derunder for synsforretninger og utstedelse av ferdigattester, skal der ved nye bygninger med 1 etasje erlegges sådan betaling:

Når den bebyggede grunn ikke overskrider	25 m ²	kr.	5,00
» » » » » » »	75 »	»	10,00
» » » » » » »	100 »	»	20,00
» » » » » » »	150 »	»	35,00
» » » » » » »	200 »	»	55,00
» » » » » » »	250 »	»	80,00
» » » » » » »	300 »	»	110,00

For hver ytterligere 100 m.² et tillegg av kr. 30,00.

Har en bygning mere enn 1 etasje, forhøies betalingen med et tillegg av 50 % for hver ytterligere etasje som utbygges i sin helhet.

Hvis en etasje, herunder innbefattet kjeller eller loft, har mindre grunnareal enn første, eller ikke innredes i sin helhet, betales dette tilleggsgebyr med et til det mindre flateinnhold svarende beløp.

b. For uthuser uten ildsted, skur og provisoriske bygninger betales dog kun 50 % av de forannevnte satser.

c. Gebyrene under § 4 forfaller til betaling når bygningen er under tak og før den lovbefalte tillatelse til å foreta innredningsarbeider gis.

Tilsyn ved forandringer.

§ 5.

a. Ved forandringer, som består i ombygning, på- eller tilbygning, ominnredning eller reparasjoner som er underlagt bygningsloven, betales de i foregående paragraf fastsatte takster, idet gulvflaten for det nye tilkommende legges til grunn for beregningen.

Hvis arbeidet anses som hovedreparasjon, beregnes takstene som for nybygg.

b. Ved innredning til beboelse av uthus, skur- og lagerbygninger betales takster som under a.

For øvrige forandringer betales 50 % av de nevnte 27 febr. takster.

§ 6. For tilsyn med dampkjeler og større centralvarmeanlegg betales kr. 10,00. For centralvarmeanlegg til opvarming av rum inntil 500 m.³, for bakerovner, bryggepanner og lignende betales kr. 5,00. For fabrikkskorstener betales kr. 1,00 pr. m.

§ 7. For alt annet lovbestemt tilsyn betales intet gebyr.

For mindre arbeider, som er undergitt tilsyn ifølge bygningsloven, betales intet gebyr. Sådanne arbeider er bl. a. almindelige røk- og avtrekkspiper, muret ildsted, altan, kar-napp, trapper, lysåpning for kjellere, takopbygg, innredning av privet eller vannklosett, reparasjon av hustak, forstøtningsmur og innhegning av grunn.

§ 8. For etterinspeksjon som er blitt gjort nødvendig på grunn av den byggendes forsømmelighet ved iakttagelse av bygningslovens forskrifter i etterkommelse av lovlig gitte pålegg, eller hvor begjært synsforretning ikke kan finne sted på grunn av byggearbeidets uferdige tilstand, erlegges en straffebetaling av kr. 3,00 til kr. 10,00 efter arbeidets størrelse.

§ 9. For attester i anledning byggetilsynet som rekvi-reres særskilt uten forbindelse med utført byggetilsyn, er-legges en betaling av kr. 2,00 pr. bygning.

§ 10. For påvisning av gatelinjer og høider skal der ingen takster erlegges.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

2 mars.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder stadfestet en av Drangedal herredstyre i møte 30 september 1929 vedtatt beslutning om kinematografvedtekt for Drangedal herred, Telemark fylke.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Offentlig forevisning av kinematografbilleder må kun finne sted i lokaler som på forhånd er godkjent av politi (lensmann) og brandstyre. De pålegg som til enhver tid gis av politi og brandstyre til ordenens oprettholdelse eller publi-kums betryggelse, må straks etterkommes.

§ 2. Program over forevisningene skal innleveres til politiet (lensmannen) før hver forestilling, med oppgave over filmens kontrollnummer.

§ 3. Personer som på grunn av beruselse, tobakksrøk-ning eller av andre grunner vil kunne genere det øvrige publi-

2 mars. kum, eller utsette tilskuerne for ved berøring å tilsmusses eller tilføies skade, må ikke gis adgang til forevisningene.

§ 4. Av inntekten ved kinematografforevisninger skal der svares avgift til kommunekassen. Avgiften fastsettes til 10 % av hver forevisnings bruttoinntekt, når forevisningen foregår for regning av enkeltpersoner og 5 % når forevisningen foreståes av foreninger eller sammenslutninger, dog således at der i hvert tilfelle erlegges en minsteavgift av henholdsvis kr. 6,00 og kr. 3,00. Dispensasjon kan gis for enkelte forevisninger i forbindelse med foredrag.

§ 5. Inntekten av billettsalg skal, når det gjelder sammenslutninger, attesteres av sammenslutningens formann og kasserer. Når det gjelder enkelte forevisninger av enkeltmenn, skal kontrollen foregå på den måte som ordfører og lensmann bestemmer. Alle billetter skal være nummerert. Ved innbetaling av avgift skal alltid kassabok forevises.

Såfremt ikke avgiften er betalt til den tid, som bestemmes av ordfører og lensmann, og heller ikke betales ved påkrav, bortfaller enhver forevisningsrett.

§ 6. Myndigheten til å gi tillatelse til å avholde kinematografforevisninger i Drangedal herred overdras til ordfører og lensmann i fellesskap. Opstår der tvist mellom disse om hvorvidt en tillatelse skal gis eller ikke, avgjøres saken av formannskapet.

§ 7. Forseelser mot disse vedtekter straffes efter den almindelige straffelovs § 339 punkt 2.

3 mars. Lov om forandring i lov inneholdende til-
Nr. 1. leggsbestemmelser angående lappene og
renskydderdriften innen de sønnenfor Finn-
mark fylke liggende landsdeler av 25 juli
1897.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 mars 1932 sålydende:

I.

§ 3 i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og renskydderdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897 skal herefter lyde:

Efterat vedkommende herredstyre og herredstyrene i tilstøtende herreder samt vedkommende fylkesting er gitt anledning til å uttale sig, kan Kongen forby at nomadiserende lapp så vel som fastboende (lapp eller andre) utøver eller lar utøve beiting med rein innen herredet eller deler derav, og blir i så fall så vel reinsens eier som den der har mottatt

hans rein til bevoktning, for overtredelse av forbudet å straffe 3 mars.
med bøter. Nr. 1.

Denne bestemmelse finner ikke anvendelse for strekning som inngår under lovgivning om tamreindrift i statsalmenning.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 3 mars 1932.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov angående jakt 3 mars.
og fangst av 20 mai 1899. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 mars 1932 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 skal herefter lyde:

§ 3. I sameiestrekninger tilkommer retten til jakt og fangst samtlige dem, der har eiendoms- eller bruksrett til skog, havnegang, slått eller grunn i sameiet.

Enhver, der efter foregående passus har rett til jakt og fangst i sameiet, kan med en måneds skriftlig eller vidnefast varsel sammenkalle de øvrige likeledes jaktberettigede til et møte til valg av et styre på inntil fem mann, hvem forvaltningen av jakt og fangst i sameiet overdras efter regler, som utarbeides av styret og godkjennes av fylkesmannen efter først å ha vært de jaktberettigede i sameiet forelagt til uttalelse.

Denne bestemmelse finner tilsvarende anvendelse, hvor jaktretten tilligger flere eiendommer i fellesskap.

Reglene skal være gjeldende for fem år om gangen.

Har jakt- og fangstberettiget loddeier overlatt nogen annen sin eiendom til bruk, trer brukeren, hvor intet annet er avtalt, overensstemmende med § 2 i loddeierens sted. Husmann, som har feste på plass, tilliggende en av de eiendommer, som har lodd i sameiet, skal, når intet annet er avtalt, i sameiestrekningen ha rett til jakt og fangst efter alt vilt, undtatt elg, hjort og villrein.

Hvor jaktregler ikke er istandbragt overensstemmende

3 mars. med 2net avsnitt i denne paragraf, kan jakt i et sameie kun
Nr. 2. utøves av én person om gangen for hver som har rett til jakt.

§ 5. I bygdealmenning skal enhver beboer på de eiendommer, som har bruksrett i almenningen, ha adgang til jakt og fangst — jakt etter elg, hjort og villrein derfra undtatt.

Jaktretten forvaltes av almenningsstyret efter regler som utarbeides av dette og godkjennes av Kongen. Minst fire uker før almenningsstyrets utkast til regler innsendes til godkjennelse, skal det være utlagt til eftersyn på et for distriktet bekvemt sted, efterat bekjentgjørelse derom er utferdiget på den for distriktet sedvanlige måte. Inntekt ved bortleie av jaktrett inngår i almenningsskassen.

§ 6. I ikke særskilt matrikulerte statsskoger skal — forsåvidt ikke lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger kommer til anvendelse — jakt og fangst være fri for enhver norsk borger mot løsning av jaktkort. Dog skal utenbygdsboende der ikke er grunneier i det eller de herreder hvori statsskogen ligger, herfor erlegge forskuddsvis en årlig avgift som bestemmes av Kongen. Denne avgift må for jakt med hund ikke være høiere enn tyve kroner og for jakt uten hund samt for anbringelse av fangstinnretninger ikke høiere enn to kroner.

Herfra undtas jakten på elg, hjort og villrein. Hvorledes der med denne jakt skal forholdes, bestemmes av Kongen.

Jaktkort lyder på navn og gjelder for kalenderåret. Det utstedes av lensmannen. Jaktkortet skal medføres og innen jaktområdet forevises når som helst det av noen forlanges. Av den innkomne avgift inngår en halvpart i statskassen og en halvpart i vedkommende kommunekasse. Inntekt ved bortleie av jakt etter storvilt fordeles på samme måte.

Offentlig ansatte skogfunksjonærer skal innen sitt distrikt være fritatt for å erlegge den her omhandlede avgift.

§ 7. For fjellstrekninger, som ikke er i privat eie og ikke omfattes av bestemmelsene i lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger, skal de samme regler gjelde som i foregående paragraf bestemt.

Jaktkortet utstedes av lensmannen og gjelder for de nevnte strekninger.

§ 9. På elv og innsjø går grunneierens rett til jakt og fangst så langt som hans eiendomsrett. Grunneierens rett til jakt og fangst går mot hav og fjord så langt som landet ligger tørt. Utenfor denne grense samt på grunner og skjær,

som ved almindelig høivanne er overskylt og ikke som kobbe- 3 mars.
veide tilligger en eiendom, er jakt og fangst fri for enhver Nr. 2.
norsk borger.

Angående hvorledes det med fredlyst egg- og dunvær skal forholdes, henvises til §§ 15 og 28.

Eier av vei med tilbehør har ikke jaktrett på denne, medmindre han også eier tilstøtende grunn.

Den som eier grunnen på begge sider av en vei, har jaktretten på denne, selv om han ikke eier veien.

På vei, som danner grense mellom grunn, der tilhører forskjellige eiere, men uten at noen av disse eier veien, har hver av grunneierne jaktrett.

Nærværende paragrafs bestemmelser om jaktrett på vei gjelder også for jernvei, rørgate, gate for kraftledninger og lignende anlegg. Dog må skudd ikke løses på offentlig vei eller jernvei. Heller ikke fra motordrevet kjøretøi.

§ 10. Uten tillatelse må ingen drive vilt bort fra annens eiendom.

§ 11. Den som på lovlig grunn for hund reiser elg, hare eller rovdyr eller sårer hjort, rådyr eller villrein, er berettiget til å forfølge, drepe og tilegne sig dyret på grunn, hvor en annen enn jegeren har jaktretten. Sådan forfølgelsesrett opphører ved utgangen av den dag da viltet er kommet inn på annen manns grunn. Forat et dyr skal være lovlig reist, må man enten ha sett dyret, eller hunden må ha hatt los på samme. Bevisbyrden for lovlig forfølgning påhviler jegeren.

Grunneieren mister ikke sin rett til å jage eller fange vilt, som i kraft av denne paragraf forfølges på hans grunn, medmindre det forfulgte vilt allerede er såret eller står for eller forfølges av halsende hund. Grunneieren kan ikke hverve forfølgelsesrett til vilt, som lovlig forfølges på hans grunn, så lenge den først erhvervede forfølgelsesrett ikke er ophørt.

Under jakt som i denne paragraf omhandlet må ikke skudd løses på annen manns gårdstun eller i hans have.

Skade på annen manns eiendom, foranlediget ved sådan jakt som i denne paragraf omhandlet, erstattes av jegeren. Erstatningens størrelse bestemmes i mangel av mindelig oversenskomst ved skjønn som styres av lensmannen, og hvortil varsel gis således som før varsel til forliksrådet bestemt.

§ 12. Utlanding som her i riket utenfor sin egen eiendom vil drive jakt eller fangst, skal erlegge en årlig avgift til statskassen, stor ett hundre kroner, dog kun femti kroner såfremt han kun skal drive jakt eller fangst inntil tre dager årlig, og såfremt han er svensk statsborger kun fem kroner

3 mars. Nr. 2. for hver enkelt dag han skal drive jakt eller fangst. Enhver utlending har enten selv eller ved fullmektig å avgi en skriftlig erklæring til den offentlige tjenestemann, hos hvem han erlegger avgiften, om hvor lang tid han akter å drive jakt eller fangst. Erleggelsen av sådan avgift som omhandlet i denne paragraf gir dog ikke rett til å drive den jakt eller fangst, som er fri for norske borgere. Det bestemmes av Kongen til hvilken offentlig tjenestemann avgiften skal legges.

Ingen må tilstede utlending å drive jakt eller fangst, uten at utlendingen kan fremvise kvittering for betalt avgift. Den, som tilsteder utlending å drive jakt eller fangst, skal innen tre dager melde dette til lensmannen, i byene politiet, med oppgivende av utlendingens navn, av jaktrettens beskaffenhet og varighet samt stedet hvor den skal utøves, ledsaget av bevidnelse for, at utlendingen er i besiddelse av kvittering som foran nevnt.

Denne kvittering samt skriftlig bevis for erhvervet jakttillatelse er utlendingen pliktig å forevise, når som helst han dertil opfordres.

§ 13. Etternevnte viltsorter må ikke jages, drepes eller skades utenfor følgende jakttider:

Elg fra 26 til 30 september.

Hjort (kronhjort eller koller) fra 10 til 30 september.

Hare fra 15 september til 15 mars.

Ekorn fra 1 desember til 31 januar.

Tiur, røi, århane, århøne og jerpe fra 10 september til 31 desember.

Ryper fra 10 september til 15 mars.

Rugde fra 10 september til 31 desember.

Erfugl — herunder spitsbergen-erfugl og ekonge — fra 15 oktober til 15 mars.

Bjørn fra 15 mai til 1 november.

I jakttiden medregnes begge de her nevnte dager.

Årskalv av elg, hjort, rådyr og villrein må ikke felles.

§ 14. Rådyr, dådyr, bever, svaner, rapphøns og fasaner samt alle ugler, undtatt hubro og sneugle, skal være fredet det hele år.

I park eller på øi, hvor der drives fasaneri, kan dog dettes eier, eller de han gir tillatelse, jage fasaner uhindret av denne bestemmelse.

Kongen kan tillate, at rådyr, rapphøns og fasaner skytes i et nærmere fastsatt tidsrum om høsten.

Likeledes kan Kongen tillate jakt på bever i et nærmere

fastsatt tidsrum om høsten. Fangst er forbudt, likeledes ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger. 3 mars.
Nr. 2.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, uavhengig av jakttiden, tillate fangst av uskadd bever eller rådyr for å overføres levende til andre distrikter eller til utlandet. For bevers vedkommende kan sådan tillatelse også gis til opprett i fangenskap som pelsdyr.

I dyrepark og på øi, som er helt i privat eie, kan dådyr og rådyr felles, uansett bestemmelsene i denne paragraf. Avhendelse eller utførsel av skinn av norsk bever skal være forbudt medmindre departementets tillatelse dertil foreligger.

§ 15. På fredlyst egg- og dunvær og 1,5 km. på sjøen ut fra samme skal erfugl — herunder spitsbergen-erfugl og ekonge — være fredet det hele år.

I tiden fra og med 1 april til og med 14 august skal det være forbudt, uten eierens eller besidderens tillatelse, å drive jakt og fangst eller løse skudd på været og på sjøen i nevnte avstand.

Vedkommende fylkesmann kan meddele tillatelse til, at fredlysning inntil videre av egg- og dunvær finner sted, når kommunestyrets og fylkestingets anbefaling foreligger.

Fredlysningen må minst en måned før sin ikrafttreden være lest til tinge samt bekjentgjort i Norsk Kunngjørelses-tidende. Fredlyst egg- og dunvær må betegnes ved tydelige merker på sådan måte, som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer. Hvor fredlysning av egg- og dunvær er foregått før denne lovs ikrafttreden, skjer der ved denne lovs bestemmelse ingen innskrenkning i disse værs rettigheter.

§ 16. Bruk av fangstinnretninger for tiur, røi, årfugl, jerpe, ryer og hare skal være forbudt. Dog kan snarer brukes til fangst av hare og ryer fra og med 15 oktober og til utgangen av den for disse dyr lovlige jakttid. Kongen kan likeledes for et fylke eller deler av fylke efter forutgående uttalelse av vedkommende fylkesting bestemme at snarer kan brukes til fangst også av tiur, røi, årfugl og jerpe fra og med 15 oktober til utgangen av den for ryer lovlige jakttid. Alle snarer skal være fjernet innen fangsttidens utløp. Likeledes skal det til enhver tid være tillatt å felle eller fange hare, når den gjør skade i have eller på frukttrær.

§ 17. Alle fugler som ikke foran er nevnt, skal være fredet for jakt og fangst fra og med 15 mars til og med 14 august. Herfra undtas dog dagrovfuglene, hubrø, sneugle, fiskeheire, ravn, kråker, kaje, skjære, nøtteskrike, dompap, korsnebb, varslere, vende-hals (sågauk), gråspurv, troster, fiskeender, måker (undtatt lattermåken), terner, tyvjoer,

3 mars. lommer, alker, lundefugler, teist, skarver og gaul. Dog skal
 Nr. 2. det til enhver tid være tillatt å felle de efter nærværende
 paragraf fredede fugler, når de gjør skade på eller i hus, i
 have, på aker eller frukttrær.

§ 18. Av elg og hjort kan der på hver særskilt matriku-
 lert eiendom kun felles ett dyr årlig. For eier av større sam-
 menhengende skogstrekninger, der kun utgjør ett bruks-
 nummer, for bygdealmenninger, privatalmenninger og sam-
 eier kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, for inntil
 fem år ad gangen gi tillatelse til å felle flere dyr årlig. Når
 flere sammenstøtende eiendommer slås sammen til ett jakt-
 terreng, kan Kongen for inntil fem år ad gangen gi tillatelse
 til, at der på dette terreng uten hensyn til de forskjellige
 eiendommers grenser årlig felles et antall dyr, der likeledes
 bestemmes av ham.

Løs, på drevet halsende hund må ikke benyttes på elgjakt.

§ 19. For villrein fastsetter Kongen, eller den han der-
 til bemyndiger, jakttiden ens for det hele land og treffer de
 nærmere bestemmelser om utøvelsen av jakt efter dette vilt,
 herunder bl. a. fastsettelse av de områder, innen hvilke rein-
 jakt skal kunne foregå, og fastsettelse av det antall dyr, som
 skal kunne felles på et nærmere bestemt areal.

§ 20. Hvor elg årligårs gjør betydelig skade på skog,
 kan vedkommende grunneiere eller brukere av Kongen få til-
 latelse til i den lovlige jakttid å felle flere elger enn efter de
 almindelige bestemmelser som er truffet i medhold av § 18.

I strøk hvor hjort årligårs gjør betydelig skade på skog,
 dyrket eng, aker, avling eller i have, kan Kongen tillate ut-
 videt jakttid. For sådan tillatelse gis, bør der foreligge utta-
 lelse fra herredstyre, fylkesskogselskap og fylkesutvalg. An-
 dragende om tillatelse som foran omhandlet innsendes til
 herredstyrene. Forsåvidt tillatelsen inneholder bestemmelse
 om at der kan felles flere dyr enn ordinært, tilfaller verdien
 av det overskytende antall dyr kommunekassen.

§ 21. Bruker av fast eiendom skal være berettiget til så
 vel i som utenfor jakttiden å felle hjort, dog ikke kalver, på
 sin dyrkede jord, når disse dyr beskadiger hans have, aker,
 eng eller plantede trær.

Innen 2 døgn efter at sådan hjort er felt, skal anmeldelse
 herom skje til distriktets lensmann — i byene politiet — led-
 sagnet av erklæring fra to uinteresserte, i utvalget stående
 skjønnsmenn om, at skaden har vært av sådan betydning, at
 dyret burde felles.

Hjort, som bruker av fast eiendom har felt i medhold av
 denne paragraf, eller i tilfelle dyrets verdi, tilfaller kommu-

nen, som efter skjønn godtgjør den påviselige skade, dog 3 mars.
ikke utover det felte dyrs verdi. Nr. 2.

Benyttelse av denne rett til å felle skadedyr medfører ingen innskrenkning i den grunneieren i sin almindelighet tilkommende jaktrett.

Brukeren plikter å underrette ordføreren om fellelsen og så vidt mulig dra omsorg for at dyret ikke tar skade.

§ 22. Det skal være forbudt å benytte følgende fangstmåter eller fangstredskaper:

Fangsttinnretninger av enhver art for bjørn, elg, hjort og villrein, dyregrav, bås og tane, bundne redskaper — herunder dog ikke håv som anvendes til fangst av skogfugl i sneen —, alle slags fiskeredskaper for fugl, fotsaks og gift for alt vilt. Dog er det tillatt å benytte fosformos for utryddelse av kråke.

Kongen kan efter forutgående uttalelse fra fylkestinget for fylket eller deler derav bestemme at gift skal kunne anvendes til fangst av rovdyr.

Jaktmåter, som fordrer anvendelse av ildslys eller annet kunstig lys, er ikke tillatt.

Svømmende elg, hjort, rådyr, dådyr og villrein må ikke anfalles, fanges eller drepes, undtagen når dyret som såret forfølges.

§ 23. Utleggelse av selvskudd er forbudt.

§ 24. Den som vil benytte fangstredskap, der av vedkommende kommunestyre erklæres for å være av farlig beskaffenhet, er forpliktet til

1. å anmelde det for lensmannen — i byene politiet,
2. å skaffe erklæring fra to av lensmannen — politiet — opnevnte, i utvalget stående skjønnsmenn om, at der iakttas sådanne forsiktighetsregler, at fangsttinnretningen ikke antas å kunne medføre fare for mennesker eller bufe,
3. å la bekjentgjøre, enten ved opslag eller ved offentliggjørelse i egnens mest utbredte tidender eller på annen hensiktsmessig måte, der av lensmannen — politiet — i hvert tilfelle godkjennes som tilfredsstillende:
 - a. stedet, hvor fangsttinnretningen er anbragt, så nøiaktig betegnet som mulig,
 - b. fangsttinnretningens beskaffenhet og
 - c. den av skjønnsmennene derom avgitte erklæring.

Derhos har han, forsåvidt det av lensmannen — politiet — forlanges,

4. å betegne stedet ved anbringelse av merketavle.

Benyttes fangstmidlene i lengre tid, skal anmeldelsen og — forsåvidt dertil er anledning — bekjentgjørelsen gjentas

3 mars. hver måned. Når de ikke mere benyttes, skal de borttas eller
Nr. 2. tilintetgjøres, så at mennesker eller bufe ikke utsettes for
å komme til skade.

Den som vil benytte andre fangstmidler enn dem, hvorom kommunestyrets erklæring er avgitt, har, hvis disse innretninger er av en hittil innen kommunen ukjent beskaffenhed, å anmelde dette for lensmannen — i byene politiet — der, hvis han anser fangstinnretningen farlig, kan forby dens anvendelse, inntil kommunestyrets erklæring er avgitt.

§ 25. Gift må ikke utlegges uten vedkommende brukers og havneberettigedes samtykke og ikke nærmere naboeiendom enn 150 m., medmindre brukerens samtykke er innhentet. Under ingen omstendighet må gift utlegges nærmere enn 150 m. fra vei, som er åpen for almindelig ferdsel.

Den som akter å utlegge gift, har skriftlig å anmelde dette til lensmannen — i byene politiet. Anmeldelsen skal inneholde nøiaktig angivelse av stedet, hvor giften aktes utlagt, samt, forsåvidt utleggelsen skal skje på annen manns eiendom eller på sted, hvor andre enn anmelderen har beiterett, være ledsaget av skriftlig erklæring fra vedkommende eier, bruker eller havneberettigede om, at disse har gitt anmelderen tillatelse til å utlegge gift på det angitte sted.

Gift må ikke utlegges, før den av lensmannen — politiet — skriftlig godtatte anmeldelse er bekjentgjort på den kunnegjørelsesmåte, som er sedvanlig i kommunen. Sådanne bekjentgjørelse må gjentas hver måned, så lenge giften ligger ute. Tillatelse til å utlegge gift gjelder hver gang kun for et tidsrum av seks måneder.

Kommunestyret kan gi nærmere bestemmelser angående utleggelse av gift innen kommunen.

Fylkestinget kan for vedkommende fylke eller deler derav forby enhver utleggelse av gift.

§ 26. Fra og med den sjette dag efter utløpet av de fastsatte jakttider for elg og hjort og inntil dagen efter at ny jakttid er inntrådt, skal det være forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt av de nevnte dyr, medmindre det før nevnte sjette dag er stemplet på sådan måte, som bestemmes av Kongen.

§ 28.

1. Det skal være forbudt på annen manns grunn å forstyrre fuglereder eller derfra å bortta egg eller dun.
2. Grunneier må ikke bortta eller la bortta egg av de ifølge §§ 13, 14 og 17 fredede fugler. Dog skal det være tillatt eier eller bruker av fredlyst egg- og dunvær å samle egg dersteds av erfugl. Likeså skal det være grunneier, som

har utsatt holker eller innrettet andre kunstige ruge- 3 mars.
plasser for ender eller erfugl, tillatt å bortta eller la Nr. 2.
bortta egg fra disse.

3. På høifjellstrekninger, i almenninger og i ikke særskilt matrikulerte statsskoger og på statens grunn i Finnmark er det forbudt å forstyrre reder eller bortta egg av alle fugler, undtagen dem, som ifølge § 17 er undtatt fra den almindelige vårfredning. Dog har enhver norsk undersått her sådan rett til å bortta andegg og erfuglegg, som efter før anførte post 2 tilkommer en grunneier på egen grunn. Forbudet mot å forstyrre reder skal ikke være til hinder for sådan benyttelse av skog eller mark som i øvrig er lovlig.
4. Medeier i egg- og dunvær må ikke bortta egg eller dun derfra uten medeiers samtykke.
5. Utenfor de i denne lov gjorte undtagelser skal det være forbudt å løse skudd på annen manns innmark uten grunneierens eller brukerens tillatelse.

§ 29. Hund som treffes jagende på egen hånd efter

- a. elg, hjort, dådyr eller rådyr, eller
- b. andre ifølge denne lov fredede dyr eller fugler i den for disse gjeldende fredningstid,

kan optas av hvem som helst.

Hund som i lovlig jakttid jager på egen hånd efter vilt, som er nevnt ovenfor under litra b, kan optas av den til grunnen jaktberettigede eller på hans foranstaltning.

I statsskoger, statsalmenninger eller fjellstrekninger som omhandles i denne lovs §§ 6 og 7 eller i lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger, tilligger optagningsretten jakt-politiet og det almindelige politi.

Optatt hund skal forsvarlig behandles og forpleies. Den blir snarest mulig å overlevere lensmannen — politiet — der med hensyn til dyret har å gå frem efter de i lov av 22 mai 1869 om visse slags hittet eller innsatt bufe foreskrevne regler.

Hundens eier godtgjør for bryderi og utlegg i anledning av foranstaltningen.

Hund som treffes jagende på egen hånd efter elg, hjort, dådyr eller rådyr i den for disse dyr gjeldende fredningstid, kan herunder straks nedskytes av den til grunnen jaktberettigede.

Meddelelse om at hund er skutt som anført, blir snarest mulig å tilstille stedets lensmann eller politi.

§ 30. Fylkestinget kan fastsette premie for ødeleggelse

3 mars. av fugler og dyr, som det finner skadelige. Det samme kan
 Nr. 2. kommunestyret gjøre.

§ 31. For at premie skal erholdes, føres huden av de drepte pattedyr eller, om det er fugl, det hele dyr med fjærklødning til vedkommende lensmann, eller til den fylkesmannen dertil bemyndiger, som borttar midterste tå på høire fot av fugl og de to midterste klør på høire fot av pattedyr. For kråkers vedkommende er det tilstrekkelig at den, som vil erholde premie, medbringer begge ben av fuglen.

Forsåvidt dyret avleveres til Universitetet eller annen offentlig samling, utfordres ikke den her omhandlede borttagelse av klør, og attest fra vedkommende samlings bestyrer er da tilstrekkelig legitimasjon for premiens erholdelse.

Premien utbetales av vedkommende lensmann, eller den fylkesmannen dertil bemyndiger, der attesterer at dyret er felt eller fanget innen fylket. Er der grunn til å dra vedkommendes oppgivende i tvil, skal nærmere legitimasjon i denne henseende forlanges, før premien utbetales. Premien bortfaller når dyret er ulovlig fanget eller felt. De til utredelsen fornødne summer utlignes på det fylke, innen hvis grenser dyret er felt.

Såfremt premie utbetales av andre enn lensmannen — politiet —, kan fylkesmannen tilstå vedkommende en godtgjørelse av inntil 10 pct. av hver premie han utbetaler. Denne godtgjørelse utredes av den, som har rett til å heve premien.

Bestemmelsene gjelder tilsvarende også for utbetaling av premie fastsatt av kommune, men premien utredes da av kommunekassen.

De i denne og foregående paragraf fastsatte bestemmelser gjelder også for byer, innen hvis eiendomsgrenser dyret er felt. Premien utbetales gjennom vedkommende politiembedsmann og utredes av kommunekassen.

§ 32. Med bøter straffes den som overtrer bestemmelsene i denne lovs §§ 6 og 8 om fremvisning av jaktkort, §§ 9 siste ledd, 10, 11 tredje ledd, 12—14, 15 første og annet ledd, 16—18, 21 annet og femte ledd, 22—24, 25 første—tredje ledd, 26—28, 29 siste ledd og 38 siste punktum.

På samme måte straffes den som overtrer regler, som er gitt i medhold av denne lov. Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Gjenstander, herunder hunder, som har vært benyttet eller bestemt til å benyttes ved en efter nærværende lov straffbar handling, kan inndras uten hensyn til om de tilhører nogen i den straffbare handling skyldig eller ikke.

Med hensyn til bruk under jakt av langtrekkende rifle

i strid med gjeldende bestemmelse skal også forsøk være straffbart, likesom inndragning så vel ved forsøkt som fullbyrdet forseelse kan finne sted på samme måte som i foregående ledd nevnt.

3 mars.
Nr. 2.

§ 38. Ulovlig felt eller fanget dyr eller dets verdi tilfaller grunneieren eller den, til hvem han har overdratt sin rett, såfremt han ikke selv har forøvet eller medvirket til forseelsen, i motsatt fall kommunekassen.

Efter omstendighetene kan der tillike tilkjennes den fornærmede erstatning for forvoldt skade.

Forsåvidt elg uten hjemmel i nærværende lov er felt av eller under medvirkning av grunneieren eller den som innehar jaktretten, tilfaller dyret eller dets verdi fylkeskassen eller vedkommende bykasse.

Ulovlig felt eller fanget dyr, som i henhold til denne lov er fredet det hele år, eller dets verdi tilfaller fylkeskassen eller vedkommende bykasse.

Elg som bruker av fast eiendom har felt på eiendommen utenfor den lovlige jakttid, fordi dyret voldte skade, tilfaller kommunekassen, selv om handlingen i henhold til § 47 i den almindelige borgerlige straffelov ikke er å anse som ulovlig. Brukeren plikter straks å underrette lensmannen — i byene politiet — samt ordføreren om fellelsen og så vidt mulig å dra omsorg for at dyret ikke tar skade.

§ 41. Når hund treffes jagende på egen hånd efter fredet vilt som nevnt i § 29, kan hundens eier eller ansvarlige besidder — uansett enten hunden optas eller ikke — ilegges bøter.

Bøtene bortfaller, hvis hunden nedskytes, eller hvis dens eier straks lar den drepe.

§ 44. I. Kongen kan for fylke eller for flere herreder som grenser til hverandre, eller for øi, efter forutgående uttalelse fra vedkommende fylkesting, for inntil fem år om gangen, bestemme:

1. Fredning av enkelte viltsorter det hele år.
2. Innskrenkning av jakttiden for enkelte viltsorter.
3. Forbud mot anvendelse av visse jaktvåben samt jakt- eller fangstmåter, som anses særlig skadelig for viltbestanden eller grusom for viltet.

Fredning av hjort eller villrein eller innskrenkning av jakttiden for disse to viltsorter kan dog uten hensyn til fylkes- eller herredsgrenser gjøres gjeldende for naturlig avgrenset strekning.

3 mars.
Nr. 2.

II. Kongen kan derhos

1. utferdige særskilte bestemmelser for retten til å drive jakt på firføttet vilt, der holdes i dyrehave eller innhegnet park, samt på harer som opholder sig på øi, hvor enkeltmann har jaktretten,
2. utferdige midlertidige fredningsbestemmelser for dyr, som ikke er omhandlet i nærværende lov,
3. meddele tillatelse til, at der i videnskapelig øiemed innsamles egg og felles og fanges enkelte stykker fredet vilt i fredningstiden, samt i samme øiemed gi sådan tillatelse i statens skoger, i statens almenninger og fjellstrekninger samt i de i § 8 omhandlede strekninger,
4. frede enkelte viltsorter i det hele land eller deler derav for kortere eller lengere tid,
5. treffe bestemmelse om de skytevåben og den ammunisjon som det skal være forbudt å anvende under jakt.

Ved anvendelse av langtrekkende rifle på elg-, hjort- og rovdyrjakt kommer bestemmelsen om projektilets tyngde ikke til anvendelse, medmindre Kongen anderledes bestemmer.

II.

§§ 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 42 og 43 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Fra lovens ikrafttreden opheves midlertidig lov av 26 juli 1916 inneholdende tillegg til lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899, enn videre lov av 14 mars 1924 om forandring i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899, midlertidig lov om innskrenkning i jakttiden for småvilt, om fredning av bever og om skadehjort av 18 juli 1924 og midlertidig lov nr. 2 av 7 juli 1927 om innskrenkning i jakttiden for småvilt samt jakt på bever og rådyr samt lov nr. 5 av 6 juni 1930 om forandring i og tillegg til midlertidig lov om innskrenkning av jakttiden for småvilt samt jakt på bever og rådyr av 7 juli 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 3 mars 1932.

HAAKON
(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920. 3 mars.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 mars 1932 sålydende:

I.

§ 1 i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 skal herefter lyde:

Nærværende lovs forskrifter omfatter statens almenninger (skog som fjellalmenninger) samt de umatrikulerte stats-skoger, som det offentlige bestemmer. Dog kan efterat vedkommende almenningsstyre og fjellstyre er hørt, Kongen bestemme at skogalmenning eller nærmere fastsatt del av sådan av hensyn til barskogens tarv undtas fra lovens virkeområde, forsåvidt angår bestemmelse i § 19 om optagelse av nye setrer.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 3 mars 1932.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

3 mars.

I henhold til lov av 25 juli 1913, jfr. lov nr. 7 av 1 juli 1926, stadfestes nedenstående 2 av Hedrum herredstyre i møter 2 september og 28 oktober 1931 fastsatte vedtekter angående lukningstid for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke, som gjeldende inntil videre fra det tidspunkt Socialdepartementet senere måtte bestemme:

Lukningsvedtekt

for utsalgssteder i Hedrum herred med undtagelse av Nansetløkens bygningskommune og Unnersbu skolekrets.

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19½ til kl. 7½.

3 mars. Dagen før søn- og helligdager og fra og med 15 til og med 23 desember, er det dog tillatt å holde åpent til kl. 20½. 17 mai, St. Hansdag og julaften lukkes kl. 16, og nyttårsaften, påskeaften og pinseaften kl. 18.

§ 2. Utsalgssteder, hvor ikke andre varer selges enn cigarer, cigaretter, tobakk og andre artikler for tobakksrøking, spillkort, spaserstokker, skrivesaker, porteføljearbeider, frukt og sjokolade, kan holdes åpne til kl. 21. Disse utsalgssteder berøres ikke av bestemmelsene om lukning 17 mai, St. Hansdag, påskeaften, pinseaften og nyttårsaften, men må holdes lukket julaften kl. 16 som de i § 1 nevnte utsalgssteder.

§ 3. Alle utsalgssteder skal holdes lukket søn- og helligdager. Melkeutsalg kan dog holde åpent mellom kl. 8½ og 9½.

§ 4. Denne vedtekt får ikke anvendelse på aviskiosker samt utsalgssteder hvor der kun handles med ferdiglavet mat, samtlige dog kun forsåvidt der ikke drives annen kjøbmanshandel, jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov nr. 6 av 14 juli 1897.

§ 5. Efter den i vedtekten fastsatte lukningstid må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder og ordres som allerede er kommet inn før lukningstiden.

§ 6. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Lukningsvedtekt

*før utsalgssteder i Nansetløkkens bygningskommune
og Unnersbu skolekrets i Hedrum herred.*

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med nedenfor angitte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. Dagen før søn- og helligdager samt dagen før 1 og 17 mai er det dog tillatt å holde åpent til kl. 19 og fra og med 15 til og med 23 desember til kl. 20.

17 mai holdes lukket hele dagen. St. Hansdag lukkes kl. 13 og julaften, påskeaften, pinseaften og nyttårsaften kl. 16.

§ 2. Utsalgssteder, hvor ikke andre varer selges enn cigarer, cigaretter, tobakk og artikler for tobakksrøking, spillkort, spaserstokker, skrivesaker, porteføljearbeider, frukt og sjokolade, kan holdes åpne til kl. 21. Disse utsalgssteder berøres ikke av bestemmelsene om lukning 17 mai, St. Hansdag, påskeaften, pinseaften, og nyttårsaften, men må holdes lukket julaften kl. 16 som de i § 1 nevnte utsalgssteder.

§ 3. Alle utsalgssteder skal holdes lukket søn- og helligdager. Melkeutsalg kan dog holde åpent mellom kl. 8½ og kl. 9½.

§ 4. Denne vedtekt får ikke anvendelse på aviskiosker samt utsalgssteder hvor der kun handles med ferdiglavet mat, samtlige dog kun forsåvidt der ikke drives annen kjøbmanshandel, jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov nr. 6 av 14 juli 1897.

§ 5. Efter den i vedtekten fastsatte lukningstid må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder og ordres, som allerede er kommet inn før lukningstiden.

§ 6. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 mars.

Herved meddeles at departementet har bestemt at de ved kongelig resolusjon av idag fastsatte lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke, skal tre i kraft fra og med 4 april d. å.

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår skal med undetøse utvike anslagplakater på hverdager holdes lukket fra kl. 12 til kl. 5. Den lørdag og søndag holdes kl. 12. Nytteløst, postkontor, postkontor og postkontor holdes kl. 12.

§ 2. I tillegg fra og med 17. desember til og med 23. desember og i tillegg fra og med søndag før påskesøndag og til og med søndag før påskesøndag skal det på hverdager holdes åpent til kl. 20.

§ 3. På søn- og helligdager holdes alle utsalgssteder lukket hele dagen.

§ 4. Pensjonskontor er helt undtatt fra lovgivningene om denne vedtekt.

§ 5. I tillegg til den på kunder ikke holdes. Kunder som er kommet inn før lukningstid, kan ekspedere efter lukningstid.

§ 6. Overtredelse av denne Utgiver: Byråchef M. Hofgaard
Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.